

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 5. Quid Gelasius Papa, quid item Concilium Arausicanum secundum contra Pelagianorum & Semipelagianorum reliquias decreuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

tutum est, quasi proprium Apostolica Sedis amplectimur, quod
 scilicet 3. capitulo definitum est, ut quicumque dixerit gra-
 tiam Dei, qua iustificamur per Iesum Christum Dominum ne-
 strum, ad solam remissionem peccatorum valere, qua iam com-
 missa sunt, non etiam ad adiutorium, ut non committantur, a-
 nathema sit. Adiungit demum ea, quæ capitulo seu cano-
 ne 4. & 5. eiusdem Conc. Carthag. definita, & à vobis
 supra relata sunt; ac denique sic concludit.

Hu ergo Ecclesiasticæ regulæ, & ex diuina sumptis auctoritate
 documentis, ita adiuuante Domino confortati sumus, ut omni-
 um bonorum affectuum atque operum, & omnium studiorum, o-
 mniumque virtutum, quibus ab initio fidei ad Deum tenditur,
 Deum faciamur authorem: & non dubitemus, ab ipsius gratia
 omnia hominis merita præueniri, per quem fit, ut aliquid boni &
 velle incipiamus & facere. (& paucis interiectis) Profundi-
 ores verò difficilioreque partes occurrentium questionum, quas
 latius pertractarunt, qui hæreticis resisterunt, sicut non audemus
 contemere, ita non necesse habemus astruere; quia ad consten-
 dum gratiam Dei, cuius operi ac dignationi nihil penitus sub-
 trahendum est satis sufficere credimus, quidquid secundum præ-
 dictas regulas, Apostolica Sedis nos scripta docuerunt; ut prorsus
 non opinemur catholicum, quod apparuit præfixis sententijs esse
 contrarium.

Hic solas apposuimus fidei definitiones: summorum
 verò Pontificum testimonia breuitatis gratiâ omisimus.

§. V.

*Quid Gelasius Papa, quid item Concilium Ara-
 rauxianum 2. contra Pelagianorum &
 Semipelagianorum reliquias de-
 creuerint.*

Cum igitur his Pontificum Conciliorumque decretis
 penitus extincta videretur hæresis Pelagiana cum o-
 mnibus suis reliquijs; nihilominus ex eius veluti
 curreti-

cineribus post plures annos scintillæ quædam rursus in aliquibus Dalmatiæ, & Italiæ partibus emerferunt temporibus Gelasij Papæ, qui hac de causa duas scripsit epistolæ ad Honorium Dalmatiæ Episcopum, in quibus confirmat, quæcunque à prædecessoribus suis contra hæresim Pelagij statuta fuerant: & in alia epistolæ circulari ad omnes Episcopos per Picenum, tria capita hæresis Pelagianæ tunc repullulantis refert; 1. scilicet paruulos nasci sine ullo peccato origin. 2. gratiam Christi ad salutem consequendam non esse necessariam; 3. denique illam secundam hominum merita conferri: quæ quidem capita iterum sub anathemate damnat.

Cumque insuper circa idem tempus Semipelagianæ turbas aliquas iterum in Gallijs mouerent, occasione illarum in ciuitate Arausicana congregatum est Conc. provinciale 12. Episcoporum, quod Arausicanum 2. dictum est, in quo eadem rursus contra Pelagianos, & Semipelagianos decreta sunt, quæ iam in præcedentibus Conc. & à præfatis Summis Pontificibus definita fuerant, quorum summa hæc est. Gratiam interiorum Dei per Christum, id est Spiritus Sancti illuminationem & inspirationem quæ ex meritis Christi tribuitur, ita esse nobis necessariam, ut sine illa neque Deum inuocare, neque à peccato purgari, neque affectum credendi concipere, neque ad baptismum peruenire, neque externæ prædicationi Euangelij consentire, neque rectè cogitare, aut pedes nostros à falsitate retinere, neque bonum aliquod opus æternæ uitæ meritorium exercere, aut in bonorum operum exercitio perseverare possimus.

Quas veritates postquam expressit viginti quinque canonibus, quos ex aliorum Conciliorum & Pontificum ipsiusque etiam S. Augustini verbis contexuit, hanc subiungit conclusionem, in qua omnium illarum veritatum summam complectitur his verbis:

Ac sic secundum supra scriptas scripturarum sententias, vel antiquorum Patrum definitiones, hoc Deo propitiante & prædicatione debemus, & credere, quod per peccatum primi hominis ita incli-

*inclinat
postea an
operari p
misericor*

*Ex hi
& decre
liquia
omnem
que ad
arbitrij
Poste
gratia c
le; non
conditi*

*Cum
rent, G
na pro
rum ex
condon*

*Cum
non sol
gratia a
stimon
tiam ill
tantum*

*Deni
dam ip
scripser
ternam*

*ab illa p
aliquo
tineri,
rum, &
raueru*

*Econ
rum, q
cath. c*

inclinatam, & attenuatum fuerit liberum arbitrium, ut nullus postea aut diligere Deum sicut oportet, aut credere in Deum, aut operari propter Deum, quod bonum est possit, nisi gratia eum, & misericordia diuina prauenerit.

Ex his igitur Conciliorum Pontificumque sententijs, & decretis constat, summam totius hæresis Pelagianæ reliquiarumque eius hanc fuisse, ut scilicet i. hæretici illi omnem prorsus Dei gratiam repudiauerint, asseruerintque ad salutem æternam consequendam solas humani arbitrij sufficere vires.

Postea verò ut Ecclesiæ damnationem effugerent, illos gratiæ quidem necessitatem admisisse, sed fecte & subdole; nomine gratiæ liberum arbitrium naturamque in qua conditi sumus, intelligentes.

Cumque sic fraus illorum patefceret; ut errorem tege- rent, Gratiæ Christi in legis notitia, Euangelicæ doctrinæ promulgatione, ipsiusque Christi Domini ac Sancto- rum exemplis, nec non in peccatorum remissione, & condonatione posuisse.

Cumque nihilominus illos adhuc vrgerent SS. Patres ut non solum externum, sed etiam præsertim internum gratiæ auxilium agnoscerent, illud tandem scripturæ testi- monijs conuicti admiserunt, ita tamen ut dicerent, grati- am illam internam non esse absolutè necessariam, sed tantum vtilè ad bonum facilius operandum.

Denique cum vterius adhuc vrgerentur ad confiten- dam ipsius gratiæ necessitatem, huic veritati tandem sub- scripserunt, sed simul etiam dixerunt gratiam illam in- ternam non præuenire hominis voluntatem, sed potius ab illa præueniri, adeoque per aliqua bona desideria, aut aliquos pios affectus, & conatus humanæ voluntatis ob- tineri, Deumque illam gratiam piorum illorum desiderio- rum, & affectuum intuitu tribuere, pertinaciter asseue- rauerunt.

Econtrario autem constat, summam veritatum illa- rum, quas præfati Pontifices & Concilia tanquam fide cath. credendas definierunt, hanc esse.

Q4

Primo

Primò, solam hominis voluntatem, aliaque adiumenta externa legis, & Euangelij ad salutem æternam consequendam, aut ad opera bona illius salutis meritoria facienda non sufficere.

Secundò, ad bona illa opera salutis æternæ meritoria exercenda, necessariam esse internam Dei gratiam, quæ in interiori illustratione intellectus, & pia voluntatis motione consistit.

Tertiò, Gratiam illam diuinam non solum omnia illa opera bona, sed etiam omnes pios & liberos voluntatis affectus & conatus, quibus homo aliquid à Deo mereri potest, præuenire.

Quartò, illam gratiam præuenientem purè gratis homini tribui, ac sine vllis meritis ex parte ipsius.

Quintò denique, gratiam illam nihilominus intuitu meritorum Christi Domini hominibus tribui, ideoque gratiam Christi vocari.

SECTIO III.

De varijs humana natura statibus.

Per status humanæ naturæ intelligimus varios modos, quibus se natura humana habuit, aut habere potuit, iuxta diuinæ providentiæ dispositionem in ordine ad finem suum vltimum consequendum.

Hoc posito; quæque præsertim status humanæ naturæ communiter à Theologis dignoscuntur scilicet naturæ puræ, naturæ integræ, innocentia seu iustitiæ originalis, naturæ lapsæ sibi relictae, & naturæ lapsæ reparatæ; quorum vltimus nunc re ipsa existit, tertius initio creationis mundi existit; tres vero alij cum nunquam extiterint aut extituri sint, considerantur vt purè possibiles: de singulis hæc breuiter aliquid annotandum est.

Ac in primis per statum puræ naturæ intelligimus illum, in quo ea solum haberet homo quæ ipsi conaturalia sunt, puta facultates omnes naturales, & concursum

Dei